

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl soudkyně JUDr. Vladislavou Halodovou ve věci
žalobkyně:

O.K.V. Leasing, s.r.o., IČO 63487063
sídlem Strojírenská 396/4, 591 01 Žďár nad Sázavou,
zastoupená advokátem Mgr. Marcelem Labounkem
sídlem Meziříčská 774, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm

proti
žalovanému:

██
██

o zaplacení částky 35 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni částku █████ Kč v pravidelných měsíčních splátkách po █████ Kč splatných vždy k 1. dni kalendářního měsíce počínaje kalendářním měsícem bezprostředně následujícím po měsíci, v němž nabude právní moci tento rozsudek, přičemž splátky jsou stanoveny pod ztrátou jejich výhody.
- II. Žaloba **se částečně zamítá** co do uplatněného nároku na zaplacení částky █████ Kč, úroku 21,55 % ročně z pohledávky █████ Kč od █████ do █████, úroku 11,5 % ročně z pohledávky █████ Kč od █████ do zaplacení a zákonného úroku z prodlení z částky █████ Kč od █████ do zaplacení ve výši 11,5 %.
- III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku █████ Kč do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Kristýna Štěpánová

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze [REDACTED] domáhala vydání rozhodnutí, kterým bude žalovanému uloženo zaplatit jí [REDACTED] Kč s úrokem a úrokem z prodlení z titulu pohledávky ze smlouvy o spotřebitelském úvěru č. [REDACTED] z [REDACTED] uzavřené elektronicky okamžikem připsání verifikační platby [REDACTED] Kč na účet žalobkyně. Na základě této smlouvy žalovanému [REDACTED] poskytla [REDACTED] Kč, a to [REDACTED] Kč na jeho účet a [REDACTED] Kč na účet zprostředkovatele. Žalovaný se zavázal uhradit jí včetně úroku [REDACTED] Kč v [REDACTED] měsíčních splátkách po [REDACTED] Kč počínaje [REDACTED]. Z důvodu jeho prodlení se splátkami byl úvěr k [REDACTED] zesplatněn. Z uplatněného nároku tvoří [REDACTED] Kč dlužné splátky [REDACTED] Kč ([REDACTED] Kč úroky, [REDACTED] Kč jistina (úmor)) a [REDACTED] Kč zesplatněná jistina. Dále [REDACTED] Kč tvoří náklady za odeslání 3 upomínek (3 x [REDACTED] Kč), [REDACTED] Kč smluvní pokuta za prodlení s třemi splátkami (3x [REDACTED] Kč) a [REDACTED] Kč smluvní pokuta ve výši [REDACTED] % z neuhrazeného zůstatku úvěru za dobu od [REDACTED] do [REDACTED].
2. Žalovaný v odporu proti ve věci vydanému elektronickému platebnímu rozkazu namítl, že žalobce byl povinen řádně zkoumat úvěruschopnost ve smyslu zákona o spotřebitelském úvěru a skutková zjištění v návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu neprokazují, že tuto povinnost řádně splnil, naopak je zřejmé, že úvěr byl poskytnut i přesto, že výsledné zjištění mělo být negativní. Žalobkyně tak má dle nárok na vydání pouze jistiny úvěru v době přiměřené jeho možnostem. K tomu uvedl, že má příjem z výdělečné činnosti [REDACTED] Kč, výdaje na bydlení cca [REDACTED] na nájem, splátky ostatních půjček [REDACTED] Kč, výdaje na potraviny cca [REDACTED] Kč měsíčně. Navrhl splácet jistinu úvěru částkou [REDACTED] Kč měsíčně.
3. Žalobkyně se k nařízenému jednání bez omluvy nedostavila. Žalovaný v [REDACTED] hod [REDACTED] požádal o odročení jednání nařízeného na [REDACTED] s tím, že se ho nemůže zúčastnit pro své pracovní povinnosti a proto, že jeho právní zástupce s ním nekomunikuje a nedostaví se. Žalovaný tvrzené důvody, pro které se nemůže k jednání dostavit, nedoložil, nedoložil především ani to, že je zjistil až ve večerních hodinách [REDACTED], a nemohl tedy o odročení jednání požádat dříve. Jeho omluvu soud proto neshledal včasnou omluvou z důležitého důvodu ve smyslu § 101 odst. 3 o.s.ř. Ve věci proto jednal v jeho nepřítomnosti, jakož i v nepřítomnosti žalobkyně a jejího zástupce, kteří se k jednání bez omluvy nedostavili.
4. Na základě provedeného dokazování soud uzavřel, že mezi účastníky byla uzavřena smlouva o spotřebitelském úvěru č. [REDACTED] připsáním platby [REDACTED] Kč poukázané žalovaným z jeho účtu na účet žalobkyně. (uvedená smlouva s úvěrovými podmínkami, informace o schválení žádosti o úvěr, potvrzení o provedení transakce, formulář pro standardní informace o spotřebitelském úvěru) Žalobkyně se zavázala poskytnout žalovanému úvěr [REDACTED] Kč na účet žalovaného, [REDACTED] Kč činily tzv. související náklady konkretizované jako provize zprostředkovatele. Žalovaný se zavázal uhradit žalobkyni částku [REDACTED] Kč zahrnující i roční úrok [REDACTED] % v [REDACTED] pravidelných měsíčních splátkách po [REDACTED] Kč počínaje [REDACTED]. (smlouva o úvěru č. [REDACTED] rozpis splátek). Žalobkyně [REDACTED] poukázala [REDACTED] Kč a [REDACTED] Kč v souladu se smlouvou. (potvrzení o provedení transakcí [REDACTED]) Žalovaný dlužné splátky přes upomínky žalobkyně z [REDACTED] a [REDACTED] neuhradil, žalobkyně [REDACTED] úvěr zesplatnila. (upomínky z [REDACTED]. a [REDACTED], čestné prohlášení [REDACTED] z [REDACTED], seznam odeslaných upomínek, zesplatnění, výzva a podací lístek z [REDACTED]) Soud uzavřel, že žalovaný žalobkyni krom [REDACTED] Kč, kterou započítal na první splátku, nic neuhradil, když vyšel z tvrzení účastníků, kdy i žalovaný uvedl, že na úvěr nebylo hrazeno ničeho.

5. Po právní stránce soud uzavřel, že mezi žalobkyní a žalovaným byla uzavřena smlouva o úvěru dle § 2395 a násl. zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, která je zároveň smlouvou o spotřebitelském úvěru dle zák. č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru.
6. Soud se na základě § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru zabýval tím, zda před uzavřením smlouvy o úvěru došlo k řádnému posouzení úvěruschopnosti žalovaného žalobkyní ve smyslu § 86 téhož zákona, neboť poskytnutí spotřebitelského úvěru v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, způsobuje neplatnost smlouvy a povinnost spotřebitele vrátit poskytnutou jistinu úvěru v době přiměřené jeho možnostem.
7. Dle § 86 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru byla žalobkyně jako poskytovatel úvěru povinna před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru důkladně posoudit úvěruschopnost žalovaného jako spotřebitele na základě informací nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených k povaze, délce, výši a rizikovitosti úvěru pro spotřebitele, získaných z relevantních vnitřních nebo vnějších zdrojů, včetně spotřebitele, a pokud to bylo nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele. Spotřebitelský úvěr pak mohla žalovanému poskytnout jen, vyplývalo-li by z výsledku posouzení jeho úvěruschopnosti, že nebyly důvodné pochybnosti o jeho schopnosti úvěr splácet.
8. Dle § 86 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje jeho schopnost plnit povinnosti sjednané ve smlouvě, zejména splácet sjednané splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů a dalších údajů o jeho finanční a ekonomické situaci, jako jsou údaje o jeho majetku a závazcích a o způsobu plnění dosavadních dluhů.
9. Poskytovatel úvěru přitom při posouzení schopnosti spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr nepostupuje s odbornou péčí, vyjde-li z objektivně nedoloženého osobního prohlášení spotřebitele o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech. (k tomu srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 2178/2018)
10. K posouzení úvěruschopnosti musí dojít se zcela konkrétními zjištěními a na základě nich učiněnými konkrétními závěry. Pouze zcela konkrétní závěry ohledně příjmů a výdajů spotřebitele, jeho finančně-ekonomické situaci, majetku, závazcích, dosavadním plnění dluhů, umožňují učinit závěr o jeho úvěruschopnosti spotřebitele ve vztahu ke konkrétnímu spotřebitelskému úvěru. Pouze dojde-li takto konkrétně k prověření úvěruschopnosti spotřebitele, je možno uvažovat o řádném splnění povinnosti poskytovatele k posouzení úvěruschopnosti spotřebitele před uzavřením smlouvy o úvěru.
11. Žalobkyně však žádná konkrétní tvrzení ohledně posouzení úvěruschopnosti žalovaného nevznesla. V žalobě uvedla pouze obecná tvrzení o zkoumání úvěruschopnosti žalovaného, neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, jaké zjistila o jeho příjmech a výdajích, o jeho finančně-ekonomické situaci, o jeho majetku, závazcích a způsobu plnění dluhů. Na výzvu soudu usnesením z [REDAKCE] k doplnění tvrzení právě o takové zcela konkrétní závěry, nijak nereagovala. K nařízenému jednání se bez omluvy nedostavila, nemohlo jí tak být poskytnuto poučení dle §118a odst. 1, případně následně dle §118a odst. 2 o.s.ř. poskytované účastníkům pouze při jednání. Svou neúčastí při jednání se tak zbavila možnosti být soudem poučena o potřebě doplnit svá tvrzení.
12. Žalobkyně k žalobě přiložila listinné důkazy, a to čestná prohlášení žalovaného o výdajích a příjmech, výpis z centrální evidence exekucí, výpis z insolvenčního rejstříku, výplatní pásky žalovaného a výběr transakcí z účtu žalovaného, kterými soud provedl důkaz. Bylo tak možno učinit závěr, že měla k dispozici prohlášení žalovaného o jeho příjmech a výdajích

a jeho výplatní pásky a že ohledně žalovaného nahlédla do centrální evidence exekucí a do insolvenčního rejstříku. Nebylo však možno na jejich základě činit další skutkové závěry, neboť ty by bylo možno činit ke konkrétním žalobním tvrzením, která by těmito důkazy byla prokazována. Pokud taková tvrzení absentovala, nemohla být ani předloženými důkazy prokázána. Žalobkyni stíhalo nejenom břemeno důkazní, ale i břemeno důkaznímu předcházející břemeno tvrzení ohledně řádného posouzení úvěruschopnosti žalovaného, a to žalobkyně neunesla. A toto břemeno tvrzení neunesla, na jeho unesení zcela rezignovala, byť z usnesení soudu z [REDAKCE] jí muselo být zřejmé, že soud její dosavadní tvrzení týkající se prověřování úvěruschopnosti žalovaného nepovažuje za dostatečná.

13. V důsledku toho pak nebylo možno uzavřít, že před uzavřením smlouvy o úvěru řádně s odbornou péčí posoudila úvěruschopnost žalovaného dle § 86 zákona o spotřebitelském úvěru. Předmětnou smlouvu o spotřebitelském úvěru proto soud shledal neplatnou ve smyslu § 87 téhož zákona.
14. V souladu s ustanovením § 87 zákona o spotřebitelském úvěru proto bylo žalovanému uloženo vrátit žalobkyni poskytnutou jistinu, a to v dosud nevrácené výši [REDAKCE] Kč. Co do částky [REDAKCE] Kč tedy soud žalobě jako důvodné vyhověl.
15. Jako nedůvodnou z důvodu neplatnosti smlouvy o úvěru a povinnosti žalovaného k vrácení pouze poskytnuté jistiny soud zamítl, pokud jde o zbývající část uplatněného nároku tvořenou částkou [REDAKCE] Kč (verifikační platba [REDAKCE] Kč započtená na první splátku), smluvním úrokem [REDAKCE] % ročně z pohledávky [REDAKCE] Kč od [REDAKCE] do [REDAKCE] a úrokem [REDAKCE] % ročně z pohledávky [REDAKCE] Kč od [REDAKCE] do zaplacení, dlužným smluvním úrokem za období k [REDAKCE] uplatněný žalovaným jako část dlužné jistiny ve výši [REDAKCE] Kč, náklady za odeslání upomínek ve výši [REDAKCE] Kč, smluvními pokutami ve výši [REDAKCE] Kč a [REDAKCE] Kč. Jako nedůvodnou byla žaloba i co do [REDAKCE] Kč představujících dle smlouvy tzv. související náklady, a to provizi zprostředkovatele. Celková výše úvěru činila [REDAKCE] Kč, jak vyplývá ze smlouvy, a pouze tato částka byla žalovanému poskytnuta. Pokud by výše úvěru činila celých [REDAKCE] Kč, jak bylo tvrzeno v žalobě, bylo by namíste uzavřít, že z poskytnutého úvěru [REDAKCE] Kč bylo [REDAKCE] Kč na provizi zprostředkovatele uhrazeno, a tato částka tedy nemůže být dlužnou. Pak by žalovaný uhradil žalobkyni nikoliv pouze [REDAKCE] Kč, ale [REDAKCE] Kč a o tuto částku by byl ponížěn nárok žalobkyně na vrácení poskytnutého úvěru. Z částky [REDAKCE] Kč by tak k vrácení zbývalo rovněž pouze [REDAKCE] Kč.
16. Dle § 87 zákona o spotřebitelském úvěru je žalovaný povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možností. (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 3675/2021)
17. Pokud jde o možnosti žalovaného vrátit [REDAKCE] Kč, vyšel soud z tvrzení žalovaného o jeho příjmech a výdajích a z jím předložených výpisů z účtu, z nichž se podává výše jeho příjmu ze zaměstnání cca [REDAKCE] Kč měsíčně a výše nájemného [REDAKCE] Kč měsíčně.
18. Soud uzavřel, že je v možnostech žalovaného splatit [REDAKCE] Kč v měsíčních splátkách po [REDAKCE] Kč, jak navrhoval. Splátky byly stanoveny pod ztrátou jejich výhody, když soud vyšel z toho, že ukládá žalovanému povinnost k uhrazení částky ve splátkách přiměřených jeho možnostem, a bude tedy záviset pouze na něm a jeho přístupu k plnění uložené povinnosti, zda bude možnost hrazení ve splátkách přetrvávat, či zda mu vznikne povinnost k jednorázové úhradě celé dlužné částky. Zároveň žalovanému byla uložena delší lhůta k plnění, i pokud jde o náhradu nákladů řízení.

19. Vzhledem k tomu, že dochází ke stanovení nové lhůty k plnění ve smyslu § 87 zákona o spotřebitelském úvěru, nebyl žalovaný ke dni vyhlášení rozsudku v prodlení se splněním povinnosti, proto žaloba byla zamítnuta i co do uplatněného nároku na zaplacení úroku z prodlení. (k tomu srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 3675/2021.)
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o.s.ř. Žalobkyně byla úspěšná z 79 %, žalovaný z 21 %, žalobkyni tedy vzniklo právo na náhradu 58 % plné náhrady nákladů řízení. Ta by činila ■■■■■, když je tvořena náhradou ■■■■■ Kč za soudní poplatek, odměnou za 3 úkony právní služby po ■■■■■ Kč dle § 14b odst. 1 advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby, sepis předžalobní výzvy), náhradou hotových výdajů za 3 úkony právní služby po ■■■■■ Kč dle § 14b odst. 5 písm. a) advokátního tarifu, přičemž náhrada, vyjma náhrady za soudní poplatek, byla navýšena o DPH, neboť zástupce žalobkyně je plátcem DPH. 58 % z plné náhrady nákladů řízení činí ■■■■■ Kč, a v této výši byla tedy žalovanému uložena povinnost k zaplacení náhrady nákladů řízení žalobkyni.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Odvolání se podává u Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Nebudou-li povinnosti uložené tímto rozsudkem splněny dobrovolně, lze je na návrh vykonat výkonem rozhodnutí či exekucí.

České Budějovice 6. května 2026

JUDr. Vladislava Halodová v. r.
soudkyně